

List izhaja vsak teden na ponedeljka. Naročina: za 1 mesec L. 8.—
3 mesece L. 24.—, celo leto L. 75.—, v inozemstvu mesečno
L. 650 vel. — Oglašava se 30 stot. — Oglašava se 1 mm prostora
v trgovski in poslovni oblasti L. 1.—, na osmre-
nici, zahvaljuje se 1 mm prostora L. 1.50, oglašava se denarnih zavodov L. 2.—
na prvi strani L. 2.—

Zakon o priimkih

Kakor smo javili v včerajšnji številki našega lista, je sprejet ministrski svet na svoji zadnji seji ukrep, s katerim se raztegne veljavnost kr. odloka-zakona od 10. januarja 1926., št. 17, ki je bil odobren od parlamenta z zakonom od 24. maja 1926., št. 898, tudi na Julijsko Krajinu, torej na naše dežele in njih prebivalstvo.

Do sedaj je bil ta zakon v veljavi le v Tridentinski Benečiji, t. j. v onih novih pokrajinalah, ki so pripadale za časa bivše Avstrije in Tirolskemu. Tam se zakon o priimkih izvaja že nad pot leta. Njegove glavne doboce so sledče: vlada je pooblaščena, da da pregledati posebni komisiji vse priimke v novih pokrajinalah. Tiste priimke, s katerimi je bila pod bivšo vlado kakorkoli popačena ali izkvarjena njihova prvotna oblika, ki je bila italijanska ali latinska, more vlada na podlagi omenjenega zakona predurčati, oziroma, kot se glasi v zakonu, jim zopet dati prvotno italijansko obliko. Razen za priimke nadavnih zemljyanov velja, da določbe tudi za plemenitaške naslove. Po končanih proceduri, ki jo določa izvršilni pravilnik k omenjenemu zakonu, se odredi spremembu priimka z odlokom prefekta pristojnega pokrajine. Ko postane prefektov odlok veljaven, prizadeti ne smejo več rabiti svojega prejšnjega priimka, temveč novega, kadar se jim predpiše v odloku. Za prestopek so določene razne kazni. Prefekt poskrbi, da se na tak način predpisani priimki popravijo po vseh uradnih knjigah in seznamih (v tradu civilnega stanja, v zemljiški knjigi itd.).

Novi zakon o priimkih ne predpisuje torej, da se imajo poitaliančiti vsi slovanski priimki kar načreč, temveč je v njem izrecno rečeno, da se bodo le oni spravili zopet v italijansko obliko, s katerim je bila ta vezeta.

O upravičenosti ali neupravičenosti takega uradnega spremenjanja priimkov bi se dala napisati celo knjiga. Ni seveda tu mesto za to. Ako se postavimo na stališče, na katerem stojijo vse kulturne države, da stojimo in priimek najnedotakljivejša zasebna lastnina posamezne osebe, s katero sme izključno ona sama razpolagati in nihče drugi, niti ne država, potem je vsako tako spreminjaњe priimkov v popolnem nasprotju z naziranjem vsega evropskega kulturnega kroga. Seveda pod pogojem, da se izvrši spremembu proti volji nosilca tega ali onega priimka.

Nedotakljivost imena in priimka pa igra v socialnem življenju tudi sicer ogromno vlogo brez ozira na okoliščine pravne narave. Ohraniti imo čisto in neoskrunjeno je ena izmed temeljnih moralnih nalog vsakega družinskega člena. Čast ponos posamezne osebe, celih družin in rodbin sta tesno spojena z imenom in njegovo čisto ali svetlostjo. Sploh je ime eno izmed najmogočnejših socialno-moralnih gibal, je tako rečo moralna norma. Kdo zapravi svoje »dobro ime«, je zapravil s tem eno največjih in najdragocenih življenjskih dobrin.

Streljenje po nedotakljivosti imena spada torej nekako med človekove moralne nagone ali instinkte. In kakor vsi drugi instinkti, tako stremi tudi ta po brezkompromisnem in celoten svojem udejstvovanju v obliku streljenja po absolutni nedotakljivosti imena. Torej tudi po nedotakljivosti v jezikovnem pogledu. To nam najlepše dokazuje naravnost železna konserativnost, s katero se držijo družine pri pisanju svojih priimkov zastarelega in tudi ne domačega pravopisa, ki je star več sto let in je tudi v popolnem nasprotju s pravopismi navadami sodobnega jezika. Vse to pa izključno zato, da manifestirajo načelo nedotakljivosti imena.

Ti preudarki nam kažejo naizorni, kako segajo določbe novega zakona v najglobljo intimnost nagonskega ustroja človeka in kako nerazpoloženje bi moglo ustvariti vsako njih neprimerno izvajanje. Toda na

drugi strani pa je ravno v načelu nedotakljivosti imen tudi podlaga nekake upravičenosti novega zakona. Tam, kjer so bili priimki v resnicu popačeni in pokvarjeni, tam je na mestu odredba, da se da užaljenemu načelu nedotakljivosti imen zadoščenje. Seveda bi morali tudi tu pripomniti, da je prvi in ne-nadomestljivi gospodar imena njegov nosilec.

Ali so v naših krajih taki slučaji? Zdi se, da jih bo komisija težko našla. Edini, ki bi mogli kaj vedeti o tem predmetu, bi bile družine same. Le v družinah se more ohraniti sporočilo od roda do roda, ali se je kdaj izvršilo kako nasilje nad njihovimi priimki in v kakšni obliki. Ako so taki slučaji, potem so dotične družine ohranile tudi spomin na prvotno obliko svojih priimkov.

Edina metoda, ki bi dala zanesljivo gradivo za proučevanje vprašanja, bi bila torej, da oblast izda poziv, naj se v določenem roku javijo vse one družine, katere vedo, da jim je bil spremenjen prvotni italijanski priimek, in naj navedejo, kako se je glasil pred popačenjem. Na podlagi tega gradiva bi prisla komisija do zanesljivih zaključkov in nikomur bi se ne mogla zgoditi s prefektovimi ukrepi nikaka krivice.

Niso nam na razpolago podatki o tozadovni praksi, ki se je izobilovala pri izvajaju tega zakona na Tridentinskem. Venecija pa je jasno za vsakogar, da bo zabredla na podlagi mrtvih trč vsaka komisija v zmotne zaključke ter da bo izzivala krivične ukrepe, ki bodo v nasprotju z besedilom zakona samega. Želeni smo naglašali v enem članku o tem predmetu, da ne dokazuje etimološka šablona koren — obrazilo — končnica ničesar glede izvora slovanskih priimkov.

Drugi listi, s katerimi smo o tem polemizirali, so navajali primere kot Benedetič, Antonič, Fornazarič itd., češ da je očvidno, da so taki priimki glasili prvotno Benedetti, Antoni, Fornaciari itd. Da je ta trditev iluzorna, izhaja že iz dejstva, da so v slovan. jeziku izposojena imena Benedeto, Anton, dalje beseda fornažar in fornaž, ki pomenuje opekar, opekar. Besedi Benedeto in fornažar sta bili torej izposojeni iz italijanske in iz njih je bil stvorjen priimek od Slovanov. Ne Benedetič ne Fornazarič ne nobeden drugih sličnih priimkov niso bili nikdar italijanski.

Ce bo postopala komisija po šolski šabloni ter proglašila vsak priimek, kjerkoli najde podoben zlog s kakim italijanskim ali latinskim korenom, potem bodo krivični ukrepi glede priimkov naravnost deževali.

Degodki na Kitajskem

Aretacie v Pekingu — Preiskava na sovjetskem posluštvu — Kitajski admiral obsojen na smrt

PARIZ, 6. «New-York Herald» poročajo iz Pekinga: Ameriško novinarico Mild Mitchell ter ameriškega državljanina Williama Burtona je kitajska policija aretirala, ker sta obdolžna, da sta vršila propagando v prid kantonski vladi. Zastopnik Združenih držav bo najbrž intervenal ter zahteval, da se oba Amerikanca izpustita na svobodo.

Vesti o Čang-Tso-Linovem begu iz Pekinga se ne potrjujejo. Policija je izvršila natančno preiskavo na sovjetskem posluštvu v Pekingu ter je tam aretirala tri Ruse in kakšnih trideset Kitajcev. V pekinških diplomatičnih krogih vlada radi tega precejšnje razburjenje.

Bivši Šanghajski guverner je dal ustreliti radi veleizdaje admirala Pi-Cu-Cena, poveljnika 8. severne armade ter severnega vojnega brodovja. Obdolžen je bil, da je predal Šanghaj Kantoncem.

Koliko je posodila Amerika Italiji?

RIM, 6. Iz New-Yorka poročajo, da so ameriški finančni listi izračunali, da znašajo posojila, ki so jih severno-ameriške banke do sedaj dale Italiji, 160 milijonov dolarjev (približno 3 milijarde lir).

EDINOST

Besedilo Italijansko-madžarske pogodbe

Uradno poročilo

RIM, 6. (Izv.) Agencija »Stefani« sporoča: »Včeraj ob 17.30 je bila podpisana v palati Chiagi prijateljska in arbitražna pogodba med Italijo in Ogrsko. Podpisane so bile tudi uradne note, s katerimi sta obe vlad odobrili zaključke, do katerih so prisli italijanski in ogrski izvedenci, glede olajšav, ki bodo dovoljene ogrskemu prometu in reškemu pristanišču in glede katerih bodo čimprej obnovljena pogajanja izvedencev.«

Besedilo pogodbe

Pogodba obstaja iz sledečih petih členov:

Čl. 1. Med italijanskim in ogrskim kraljestvom bosta vladala trajen mir in nemiljivo prijateljstvo.

Čl. 2. Visoki pogodbeni stranki so obvezujeta podvreči spore kakršnekoli si bodi narave, ki bi utegnili nastati med njima in ki bi ne mogli biti tekmo primerne dobe razrešeni diplomičnim potom, pomirjevalnemu postopanju in v slučaju neuspeha pomirjevalnega postopanja arbitražnemu postopanju.

Ta določba ne velja za one spore, ki bi nastali radi dogodkov, ki so se odigrali pred sklepom te pogodbe in ki spadajo v prošlost.

Spori, za katerih razrešitev je predvideno posebno postopanje v drugih dogovorih, ki so bili sklenjeni med obema pogodbima strankama, se bodo reševali po določilih teh dogodkov.

Čl. 3. V slučaju neuspeha pomirjevalnega postopanja in pod pogojem, da se gre za spor juridične narave, bo lahko vsaka pogodbena stranka zahtevala, da se spor predloži razsodisti.

Čl. 4. Način pomirjevalnega in arbitražnega postopanja tvoji predmet posebnega protokola, ki je priložen tej pogodbi.

Čl. 5. Prizujoča pogodba bo ratificirana in izmena ratifikacij se bo izvršila, kakor hitro bo mogoče.

Pred bistvenim besedilom pogodbe se nahaja kratki uvod, ki povdaja skupnost številnih interesov med obema državama, ki hočeta ustvariti s pogodbom pravno medsebojno prijateljsko razmerje ter s tem prispevati k vzdrževanju miru in reda ter si zagotoviti bodoči napredek. K pogodbi pa je priključen protokol o pomirjevalnem in arbitražnem postopanju med obema državama, ki obstaja iz 18 členov.

Mussolinijeva nota Bethlein glede madžarskega pomorskega izhodišča na Reki

RIM, 6. (Izv.) Predsednik vlade na Mussolini je naslovil na ogrskoga ministrskega predsednika grofa Bethlena sledečo uradno noto:

«Rim, 5. aprila 1927. Gospod ministrski predsednik! Gospod ministrski predsednik!

Čast mi je naznani Vaši ekleksenci, da kraljeva italijanska vlada odobrije zaključke, ki so zapadeni v zapisniku, podpisanim v Rimu dne 17. marca 1927., ki se tičejo ogrskega prometa v reškem pristopu k temi.

Tehnični izvedenci oba držav se bodo sestali čimprej, da sporazumno in podrobno doletijo točke, ki so zapadene v omenjenem zapisniku.

Odobren je bil načrt za dekrat-zakon, ki se nanaša na skrbstvo za nezakonske in zaščitene otroke.

Sprejmite, gospod predsednik, izražajo mojega največjega spoštovanja. — Mussolini.»

Graf Bethlen pri kralju

Obed v vili »Savola«

RIM, 6. (Izv.) Danes ob 10.30 se je podal državni podstajnik v zunanjem ministrstvu on. Grandi v Grand Hotel, kjer je posetil grofa Bethlena, s katerim se je razgovarjal nad eno

Opoldne se je graf Bethlen postal na Kvirinal, kjer je bil sprejet od kralja, ki ga je zadrgal približno tričetrt ure v prijateljskem razgovoru. Ob 13. uri je priredil kralj v vili »Savola« obed, katerega so se udeležili on. Mussolini, graf Bethlen, državni podstajnik on. Suardo, državni podstajnik on. Grandi in ogrska državna podstajnika v zunanjem ministrstvu in

Aretacija komunistov na Francoskem

HAZERBOUCH, 6. Policija v Roubaixu je aretirala nekaj komunistov, ki so skušali vprizoriti demonstracijo proti predsedniku republike, ko je stal pred spomenikom, postavljenim padlim vojakom.

Bodrero izročil tekst pogodbe jugoslov. zunanjemu ministru

BEOGRAD, 6. (Izv.) Danes je poslanik general Bodrero posestil zunanjega ministra dr. Perića ter izročil tekst podpisane pogodbe prijateljstva in pomirjevanja, podpisane med on. Mustolinjem in Bethlenom.

Seja senata

Danes se bo zaključilo zasedanje senata

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena današnja seja senata je predčasno končana.

RIM, 6. (Izv.) Tako je obnovljena dana

DNEVNE VESTI

Plaćanje samskega davka

Dočim pošiljajo druge države nova ojačanja v Sainghaj in v razna druga kitajska pristanišča, se je japonska vlada izrekla proti nadaljnemu pošiljanju čet na Kitajsko.

Mellon v Parizu

PARIZ, 6. Tukaj se nahaja ameriški finančni minister Mellon, ki je prisel obiskati svojo bolno hčerko. Ostal bo v Parizuh še par dni. V petek se bo najbrž vrkral na parnik, ki ga spet pošlje v New-York.

Drobne vesti

O russih šolah

Na nekem kongresu russkih prosvetnih delavcev je komisar za narodno prosveto Lunačarski poročal o šolskih razmerah na Rusku. Med drugim je dejal, da je treba povišati število sovjetskih šol in jih zboljšati, kajti nekatere med sedanjimi ne odgovarjajo najbolji primitivnim zahtevam. Poudaril je, da glede sovjetskih šol ne sme obveljati načelo »smalo, toda dobro«, ker v Rusiji je še vedno kakih 40 odstotkov otrok, ki ne zahajajo v šolo. Tudi razmere na višjih šolah je treba urediti, kar je sicer že v vladnem načrtu. Predvsem je treba zboljšati materialno stanje profesorjev. Tudi gromote razmere dajakov niso baš zadovoljive, dasi prejema kakih 50 odstotkov dajakov državno podporo.

Učni načrt na učiteljiščih obstoji: 1) iz glavnega predmeta, 2) iz pedagogije, 3) iz marksinizma. Ta sistem dela sicer daje velike težkoče, - je dejal Lunačarski, - toda brez njega ni mogoče vzgojiti pravilnih učiteljev, zato bo komisariat za prosveto skrbel, da se bodo profesorji dosledno ravnali po njem. Nivo izobraženje učiteljev je treba na vsak način dvigniti. Učitelj mora tudi sam skrbeti za to; geslo »uči se sam« velja tudi zanj.

Za stavbo okrog sveta

Dva člana nekega new-yorskega kluba sta oddala isti dan in ob isti uri vsak svojo razglednico na istem poštrem uradu. Medtem ko se je izročila ena razglednica zračni pošti v San Francisco, se je oddala druga poštremu brzoparniku, ki se je baš odpravljala čez Atlantski ocean. Prva je šla do San Francisco z letalom, od tu v Tokio na Japonskem z navadno pošto, potovala je nato čez Severno Kitajsko, Sibirijo v Moskvo, čez Nemčijo v London in od tu z Angleškim parnikom v New-York. Druga razglednica je prišla najprej v London in napravila isto pot kakor prva samo narobe. Obe razglednici sta potrebovali za svoje potovanje 55 dni. Medtem pa, ko je prišla prva štiri in petdeseti dan zvezcer na cilj, in se je drugo jutro že oddala naslovilencu, je došla druga osem ur pozneje in se je oddala komaj drugi dan torej en dan pozneje kot prva.

Smrt zadnjega sultana sansibarskega

Prednjem teden je umrl v Mombasii v koloniji Kenyi Sajid Khalid, ki je bil nekoč sultan na otoku Sansibaru na vzhodni strani Afrike. Njegov stric je pred leti sklenil pogodbo z Angleži, po kateri so prevzeli Angleži pokroviteljstvo čez otok Sansibar, po kateri je postal Hamid bin Tvaïn le se po imenu sultan. Ko je ta šest let pozneje umrl, se je njegov nečak Sajid Khalid proglašil za sultana, a se ni mogel dolgo časa držati na prestolu, kajti Angleži niso poznali nobene šale in so obstreljivali neusmiljeno deželo, ki so ji bili pokrovitelji. Sajid je zbežal v Nemško Vzhodno Afriko, kjer se mu je celo dovolila nekaka preskrbnina. Prišla je svetovna vojna in tudi po kolonijah so trčili Angleži in Nemci skup. Pri tem je bil Sajid Khalid aretiran in prepeljan na otok sv. Helene, kjer je preživel v pregnanstvu celih pet let. L. 1922. so mu dovolili Angleži vrnitev v domovino in mu odkazali Mombasso kot bivališče. Pokojni sultan je bil pokopan z vsemi častmi, ki pritičajo vladarjem.

Odkritje nove faraonske grobnice

Iz Kaire prihaja vest, da je stenoslovce Cecil Firth, ki vodi po naročilu ministra egiptovske vlade izkopine v Takkari, odkril 5000 let staro grobničo tretje faraonske dinastije. Sodi se, da je to grob graditelja ene izmed tamnošnjih piramid. Zelo spretno skrit vhod v grob vodi do več podzemeljskih prostorov. V enem teh prostorov se je našlo dvanajst vinških vrčev iz alabasta, visokih več kot pol metra. Preiskave se nadaljujejo.

Naročajte in širite „EDINOST“

Kultura naj bi bilo ono pomladansko sonce, ki bi nas prenovilo, ki bi nas usposobilo za življenjski boj, ki bi nam kazalo pravih poti v življenju, v našem duševnem preosnivanju.

»Svetva si zemlja in blagor mu, komur roditi!« — Da, res je to, toda pripomba naj velja, da kdo izmed nas se je toliko dvignil, da te je spoznal, da si »sveta«, da si vredna časti, vredna da se bri nemorate, da te upoštevamo bolj kot vse! Le malo je stevilno pravih, a veliko omih, ki so v svojem malodaju obupali nad tabo, nad twojo pomočjo, ki jo imaš, da se zbudis iz zimske omrivelosti ter zopet priklici življenje iz tajinstvenega spanja. Ne poznajo te še, niso še toliko dozoreli, da bi te spoznali. Posledica tega je, da se obračajo do tebe, da te zapuščajo, da silijo v tujino. — Prirodna se je prebudiла, a mi se nismo, kajti ne opazimo, da se je tudi naša zemlja prebudiila k življenju, da ji je treba nege, da bo končno obrodila sad kot povratilo za naš trud. Mi silimo v tujino, kjer zemlja ne rodji za nas, kjer pa bomo mi negovali tujo zemljo, za tuje.

Kultura nam manjka, da se dvignemo iz temin do pomladanskega soinca, da spoznamo vrednost zemlje, a istočasno tudi zadovoljimo našo dušo, ki hrepenti po spoznanju, po izpopolnjenju, a jo mi držimo odstranjeno, ji ne dovolimo tega poleta.

Le s pomočjo kulture bomo mi spoznali pot do gospodarskega izpopolnjenja, bomo dobili pot iz bede, a naša duša se bo zadovoljila, ko ji bomo odsteli oni tribut, ki ji priti, ko jo bomo upoštevali.

Bratje, sestre, priroda nam daje zgled v svojem probujanju, sledimo njenemu razvoju. M. R.

20. dobitek št. 5148: mapa za pisalno mizo. Jurjavčič Minka, Idrija, Via Grapa 586.

20. a) dobitek št. 5148: mapa za pisalno mizo. Petrič Anton, Duple 3 — Vipava.

23. dobitek št. 7374: pokrajinska slika. Dobitelj: Korošec Anton, Št. Peter na Krasu.

30. dobitek št. 5941: brezplačna serija knjig Goriške Matice za leto 1928. Dobitelj: profesor bosgovščina dr. Tul v Gorici.

35. dobitek št. 6081: leposlovne knjige. Ravnatelj Viljem Domico v Gorici.

46. dobitek št. 12.006: leposlovne knjige. Krainer Ivan, Češčo 128.

Glavno darilo v vrednosti 500 lir se ni še prijavilo.

Uvestila „Goriške Matice“

Potek žrebjanja

Dosedaj je prijavilo oziroma dospolalo rdeče listke iz izrebanja številko 9 naročnikov Goriške Matice. Še 41 izrebanih listkov se ni prijavilo. Vsak najzato doma pogleda v koledar, ali je njegova koledarjeva številka izrebanata ali pa ne. Izrebanbi so dosedaj sledile listki:

2. dobitek št. 11968: zlata vrežica v vrednosti 100 lir. Dobitelj Miklavčič Vladimir, Hlevnik v Brdih.

6. dobitek št. 11.247: slika Simonja Gregorčiča. Dobitelj Mislej Gvido, Št. Peter na Krasu.

9. dobitek št. 6328: Dantejev naminzi kip. Dobitelj Štefan Taljat, Sv. Lucija.

20. dobitek št. 5148: mapa za pisalno mizo. Jurjavčič Minka, Idrija, Via Grapa 586.

20. a) dobitek št. 5148: mapa za pisalno mizo. Petrič Anton, Duple 3 — Vipava.

23. dobitek št. 7374: pokrajinska slika. Dobitelj: Korošec Anton, Št. Peter na Krasu.

30. dobitek št. 5941: brezplačna serija knjig Goriške Matice za leto 1928. Dobitelj: profesor bosgovščina dr. Tul v Gorici.

35. dobitek št. 6081: leposlovne knjige. Ravnatelj Viljem Domico v Gorici.

46. dobitek št. 12.006: leposlovne knjige. Krainer Ivan, Češčo 128.

Glavno darilo v vrednosti 500 lir se ni še prijavilo.

Knjige v razprodaji

Knjige v razprodaji pri trgovcih bodo stale od sedaj naprej 6 lir (šest); le kdor se je pravočasno prijavil pri poverjeniku kot naročnik, dobi knjige za prihodnje leto za 5 lir. Zato naj vsakodobno podvaja ter se pri poverjeniku pravočasno naroči še tekom tega tedna na knjige Goriške matice.

Peta knjiga ni peto kolo

Peta knjiga Goriške matice za prihodnje leto bo ravnotakno dragovana kot koledar, kot zdravniška knjiga, kot povestna knjiga, kot zgodovina živali v rastlin. Peta knjiga bo knjiga pravljic iz davnih in nedavnih časov za našo mladično. Ne boš odrekel te knjige drobiš v hiši in zato se boš čimprej naročil na knjige Gor. matice.

Priroda nam doje ogled

Pripr. ur. - Z dežele smo prejeli sledile življenja polni in aktualni kljic, namenjen vsem, ki jih obhaja misel - obupa nad vsem, posebno nad našo rodno grudo. Čitatejte in razmišljajte!

Pomlad gre v deželo. Priroda se v tem pomladanskem zraku prenavlja. Vzbuja se iz dolgega zimskoga spanja, v katero je bila vikletja, zopet budi k življenju rastlinstvo, živali, vse življenje, vsemu do dovolj hrane, dovolj moči, da se more dvigniti iz spanja, v katero se je pogrenzilo v dolgi dobi zimskoga počitka, v katerega se je soseden dvorišču na kraljico, ki so brskale po gnojnicu. Pri tem se je deklete preveč približalo gnojni jami in padlo vanjo. Ker je bila jama polna gnojnico, bi bilo ubogo otreči žalostno utonilo, da ga niso pravočasno rešili iz nevarnega položaja. Kljub temu pa se je malo Viktorija tako napila gnojnico, da se je skoro zadušila. Revica je bila takoj prepeljana v tukajšnjo bolnišnico, kjer bo ozdravila — ako ne nastopijo kakje komplikacije, kar se prav lahko zgodi — v kakih 14 dneh.

V gnojno jame je padla

Včeraj zjutraj se je pripelila v Podbrežah, majhni vasi pri Storjah, huda nezgoda, ki bi skorim imela usodne posledice. Komaj 2 letna Viktorija Benčina je tekala na soseden dvorišču na kraljico, ki so brskale po gnojnicu. Pri tem se je deklete preveč približalo gnojni jami in padlo vanjo. Ker je bila jama polna gnojnico, bi bilo ubogo otreči žalostno utonilo, da ga niso pravočasno rešili iz nevarnega položaja. Kljub temu pa se je malo Viktorija tako napila gnojnico, da se je skoro zadušila. Revica je bila takoj prepeljana v tukajšnjo bolnišnico, kjer bo ozdravila — ako ne nastopijo kakje komplikacije, kar se prav lahko zgodi — v kakih 14 dneh.

In tatuškega dnevnika

Zaseben uradnik Fran Gulich, stanočnik pri Sv. Alojziju — Chiadino, je prednoscenjim javil na kvesturi, da mu je med vožnjo na trnavaju proge št. 3 neznan žepar ukrael iz zuntanjega žepa suknje denarnico z zneskom 20 lir. Gulich sumi, da ga je okradel neki elegantno obklečen mladenič, ki se je med vožnjo sumljivo sukal okoli njega in naposlед izginil.

Tržaška porota

Razvedka v okrovavi proti maličniku Grema.

Uglessich obsojen na 13 let, 10 mesecov in 20 dñi ječe. — Repic na 6 let, 11 mesecov in 18 dñi.

Obravnavna, ki se je toliko zavlekla čez zanje dočlene dni, je danes imela svoj zaključek. Obstoja je nevarnost, da se obravnavna se zavleče, kajti državni pravnik ni nikakor hotel odnehati in je ponovil v splošnem svoj govor, katerega smo že objavili. Odv. Zennaro je odgovoril v govoru, ki je trajal nad pol drugo uro, in je vztrajal pri svojih zaključkih, da se mora Repic oprostiti, ker ni dokazov za njegovo sodežbo, da se mora pri Uglessichu upoštavati njegovo duševno stanje, kar ima za naravno posledico, da se ga obsodi le nenameravanega umora. — Naj vas pravork, godspodje porotniki — zaključuje govornik — vrne v tri dve mladi življenci človeški družbi, družini, dragim v domovini!

Omenja se, da je svest, da je storil, kar je sploh bilo mogoče za obtožence, in da upa, da bo pravorek odgovarjal dejstvu.

Nato so porotniki umaknili k posvetovanju, ki je trajalo skoraj tri ure. Ob 13. uri in 10 minut je zapisnikar objavil izid glasovanja, glasnik katerega so porotniki ugotovili, da sta bila obtoženca oba kriva tega umora. Zankali so vprašanje duševne neodgovornosti, osebne brambe in skrajne potrebe dejstva.

Nedavno je bila vrednost kulture namenjena, da se dvignemo iz temin do pomladanskega soinca, da spoznamo vrednost zemlje, a istočasno tudi zadovoljimo našo dušo, ki hrepenti po spoznanju, po izpopolnjenju, a jo mi držimo odstranjeno, ji ne dovolimo tega poleta.

Kultura nam manjka, da se dvignemo iz temin do pomladanskega izpopolnjenja, bomo dobili pot iz bede, a naša duša se bo zadovoljila, ko ji bomo odsteli oni tribut, ki ji priti, ko jo bomo upoštevali.

Bratje, sestre, priroda nam daje zgled v svojem probujanju, sledimo njenemu razvoju. M. R.

51-letni težak Josip Urbančič, stanočnik v Barkovljah - Bovedo št. 529, je včeraj popoldne del v družbi drugih delavcev na parniku »Pilsna«, zasidranem v prosti luki Duca D'Aosta; v parnikovem skladu je razkladal bale bombaže, ki so jih nato z žrjavom dvigali na pomol. Delo je bilo v polnem teku, ko se je zdajci težka bala prevrnila s skladu ter padla na Urbančiča, ki se ni utegnil pravljeno umakniti. Pri tem je nesrečnež zadobil precej hudo rano na glavi in poleg tega mu je bil tudi poškodovan prsniki koš. Siromak je dobil prvo pomoč od zdravnika rešilne postaje, nato je bil prepečlan v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v kirurgični oddelek. Ozdravil bo v 10 dneh.

Toda kazen obeh obtožencev je znatno nižja z ozirom na kraljevi indukti, ki jima odvzema vsakemu po 4 leta ječe. Tudi dekret z dne 31. oktobra 1923 briše 3 leta ječe, tako da je Repic, ki po obravnavi bil izpuščen na svobodo. Porotniki so v pogledu Repicha izjavili, da je bilo dejanje izvršeno v skrajni sili in so podelili obema vse olajšavne okolstine, ki jih predvideva zakon.

Toda kazen obeh obtožencev je znatno nižja z ozirom na kraljevi indukti, ki jima odvzema vsakemu po 4 leta ječe. Tudi dekret z dne 31. oktobra 1923 briše 3 leta ječe, tako da je Repic, ki po obravnavi bil izpuščen na svobodo. Porotniki so v pogledu Repicha izjavili, da je bilo dejanje izvršeno v skrajni sili in so podelili obema vse olajšavne okolstine, ki jih predvideva zakon.

Obvezna prijava uslužbencev

Industrijsko, trgovsko ter prevozno udruženje so ugotovila, da niso vsa podjetja (trgovska, industrijska in prevozna) naprav

IDRIJA

V nedeljo, 3. tek. mes., je prispeval na mesto generalni tajnik sindikatov goriške pokrajine g. Nino Chiarelli. Ob 9.30 se je sestavil pred mestno hišo spred, ki se je podal nato z godbo na čelu pred hotel Didič, da slavno sprejme generalnega tajnika sindikatov. Kmalu po deseti uri je pričakovan do spel in bil odpeljan v sprevodu v kr. rudn. gledišče, kjer je nato predaval o fašistovskem sindikatu. Ker je bilo predavanje v italijanskem jeziku, ki ga večina poslušalcev ni razumela in ni bilo časa, da bi se predavanje sproti prestavljalo, je g. generalni tajnik izjavil, da izide njegovo predavanje v listih. Po končanem predavanju se je podal g. gen. tajnik v prostorje tukajšnjega sindikata, kjer mu je pðbor sporolj in izročil nekatere želje idrijskega delavstva, predvsem ureditev «Edinosti», ki se obljublja že par let, a je najbrž na isti točki, kakor je bila ob svojem pritrditku. Želja idrijskega delavstva je: naj bi vendar enkrat besedam sledila tuška dejanja! — Eden v imenu vseh.

Izprehodi še ne prav starega upokojenca po Gorici in okolici

Čemu hodim tako rad v Trst - Ljube duše. - Svètnik V-ga in njegove neve hlače. - Zajterk v Trstu - «Memphis». - Kosilo. - Darilo za god.

Po pravici Vam povem, da hodim rad v Trst, ker se vozim, zajtrkujem, kosim in včasih tudi večerjam na račun. — «Edinosti», ako imam kaj zasišujoče pisateljske nagnade. Vrtega sem vesel, da se mi isti dan in nati pismeno ne opominov na plaðilo neporavnanih računov in zaostalih dakov. Ako kolikor utegnem, hodim popoldne v Barkovlje proti Miramaru, zlasti ako je lepo in jasno in se ono strmo poboje pod Kontovelom kopanje v božjemu solncu in se po vinoigradu na krasno obdelanih gredinah razvretajo prve marelice in breskve, zelenijo oljke in se belijo, one prijazne hišice in dvoreci s pisanim pročeljem. Le pojrite, prijatelji, ako niste odveč zanikarni in leni, po nasipu ob obali Adrije, gledajte, kako se leskejejo in pljuškajo srebrni valovi ter poslušajte, kako buči, buči morje Adrijsko. Dragi moji, to je visoka pesem, ki jo slišite prav zastonj, ačko v svoji skoposti morda ne računate onih boril 40 stotin, z cestno železnicco. Ali ste gledali kdaj iz Barkovlja, kako zahaja solnce in se potaplja? Ako še ne poznate tega užitka, naj Vam bo žal do sodnjega dne! Kaj tako lepega nisem videl niti v najboljšem kinematografu. To prelivanje barv ob istrski obali, po mestu pod Sv. Justom, pod Kontovelom in po morju je nekaj čudovito lepega! Naposled morete pri tem duševnem uživanju imeti še izrednih materialnih dobrin, ako ne hočete ubogati. Vidite, ko se potaplja rob žareče solnčne oble in pošilja za nočoj svoje poslednje pozdrave, se morate globoko zamisliti in prav iz dna srca vzdihniti vročo željo, pametno seve, pa se Vam izpolni. Tudi radi tega hodim tako rad v Barkovlje, da vidim, kako genljivo se solnce poslavljajo, da mu izročim svoje srčne želje, in od tedaj se mi godi tako — dobro.

V vlagu ne sklepam rad znanja, prijateljstva še manj. No, tisti dan pred sv. Jožefom je bilo drugačje. Že pred odhodom vlaka št. 624, se sečem z našim goriškim rojakom dr. Stojanovićem, ki je bil s svojo debelo mapo z obilno vsebino namenjen v Trst. Ko stopiva v voz, ga pozdravi njegov prijatelj dr. S., ki je s soprogo in hčerkico potoval iz K. v Tržič, pa sem se še jaz spoznal z ljubo družino. Novi znanci so mi bili na prvi hiši simpatični, a se danes ne vem, kako je prišlo, da smo se vsi pogovarjali v hravščini in da smo tako hitro postali domači.

— Poznam Vas po Vaših podlistkih v «Edinosti», mi reče elektrom gospa.

«Vi ste torej tudi pisatelj?»

— «Le za silo, miloščiva. Imam 24 ur razpoloživega časa na dan, pa mi dolgčas sili pero v roko.»

— «Ne bi verjela, gospod — i — a škoda je, da so Vaši šaljivi spisi tako redki!»

— «Hvala lepa za priznanje! Ali vidite, prepozna sem začel in okor na moja roka; vrtega sem zaostal v svojem naziranju, prehitelo mi se....»

— «Zakaj pa nista začeli prej?»

— «Prav za prav sem začel predzgodaj: že v gimnaziji sem nadlegoval razna uredništva z nezrelimi, jokavimi lirskevimi izlivci. Na univerzi sem dopisoval v razne liste, v hrvatskih listih sem pisal kritike slovenskih knjig, prevajal sem krajše slovenske stvari za «Agr. Zeitung» itd. Pa to vse skupaj ni bilo časa, da bi se predavanje sproti prestavljalo, je g. generalni tajnik izjavil, da izide njegovo predavanje v listih. Po končanem predavanju se je podal g. gen. tajnik v prostorje tukajšnjega sindikata, kjer mu je pðbor sporolj in izročil nekatere želje idrijskega delavstva, predvsem ureditev «Edinosti», ki se obljublja že par let, a je najbrž na isti točki, kakor je bila ob svojem pritrditku. Želja idrijskega delavstva je: naj bi vendar enkrat besedam sledila tuška dejanja! — Eden v imenu vseh.

— «In potem?»

— «Potem nisem več utegnil. Sem si služil na Betajnovu, nad 30 let sem delal za dva, godilo pa se mi je kot halupcu Jerneju. Toda, miloščiva, predlagam, da govoriva o tem drugem!»

Razgovor se je razpredel ob lelem Zagrebu, o sodobni in starejši književnosti, o krasotih zagrebške okolice. Oba doktorja pa sta govorila o civilnem in kazenskem postopaju, o svojih §§, pa sta se porekoma poselovali v najni pogovoru. S-ova hčerka, petletno zdravo in lepo otroče, se je igrala s svojim že malo oguljenim medvedkom ali pa je telovadila med klopom. Pohvalno moram omeniti, da gospa S-ova ni dišala po parfumih in da nima pobaranjih lic in ustnic, kar bi govorito le pačilo njene nezne, mehke poteze. In človek mora na potovanje, da se seznanji s tako ljubimi dušami, s tako krasnimi ljubimi! Naša družabno življenje je pač tako: nimamo več prilike, da bi se sestajali drugje kot v — krni, — ne poznamo drug drugega, in vendar odtehta ena sama ura prijetnega razgovora tudi brez čaja in kave vse one dolge kvante pri vnu!

S-ovi so izstopili v Tržiču. Iz sosednega oddelka dolgega vlača se prizemljeno vedno veseli svetnik V-ga, ki je šel v Trst po vizum; izsel se v Mursko Soboto. Tako gredo drug za drugim: eni pod zeleno rušo, drugi preko granic. Ni kruha za nas doma! Gospod V-ga predstavlja humor Vipavske in Soške dolinne; v Kanalu je rojen, služeval na konzulat, z dr. Stojanovićem pa greva v kavarno, ker je bilo še zgodaj. Narociva si kavu. Kaj pa naj človek piše drugega ob devetih? — Ko hočeva plačati, dír. Stojanović: «Kaj bova to malenkost plačevala v vdev! Dovolite, gosp. — i — , da poravnam jaza te neznantri răčuni? — Nisem se hotel prepričati, ker sem sila dober človek. Pri slovesu sem ga prasaš, kam hodi — kosit in sem priporočal dobro goštilno, kamor navadno zahajam, toda dr. St. se ni hotel «vezati».

Podal sem se v tistem brezbržnem pojavljovanju na pomol, kjer je bila vzdridana ogromna ameriška vojna ladja «Memphis». Ima trije mili, da je že ladja sama vredna izleta v Trst. Sicer je bila že opisana v «Edinosti», a jaz mislim, da tam ni vse točno povedano. Dolga je kot goriški Travnik, 376 korakov dolgoti sem našel od enega konca do drugega, Vasi poročevala pa le 171 metrov. Delal sem nekoliko manjši korake kot po navadi, da sem jih našel več in da se čitalatelj še bolj čudijo njeni velikosti, vsekakor pa njena dolžina presegajo 171 metrov. Širine pa nisem mogel izmeriti niti na korake. Vam že pozneje povem, zakaj mi to ni bilo mogoče. «Memphis» ima štiri velikanske dimnike, manjši pa še več. Kadilo se je le iz enega manjšega, pod katerim so gotovo kuhal polento za manža. Jaribola ima le dva, ki pa sta mnogo višja nego oba stolpa cerkve sv. Ignacije v Gorici. Po jariboli so plezali mornarji in menda gledali na uro cerkve sv. Justa, ali ne ho že kmalu čas, da pojde po menažo. Štiral sem tudi godbo, ki se je vadila v izvajjanju imenitnega «Fox-Trotta». Ob strani je mostič, s katerega vodijo stopnice na krov ladje. V svoji podeželski priprrosti sem sklepal, da je lesta postavljena v to pametno svrhu, da pride vsak posten človek tja gori in si ogleda kose plavajoče Amerike. Komaj potisnem glavo iznad stopnic in vidi sem takoj med nemom in zemljom, viden obritega mornarja in ga prijazno nagovorim: «Dober dan Vam Bog daj, Vi stric iz Amerike, kajko bi hoteli malo razkazati Vašo barko. Saj nočem, da bi bil Vaš trud tisto zastonj: eno liro bi Vam dal dobre roke in še dva »sport po vrhu...» Pa sem imel srečo, ko oni dan pri solkanskem mostu. Mornar je zagordnjal, česar pa nisem dobro slišal, pač sem razumel kretnjo roke, ki mi je z dolgim kažalcem velevala nazaj v nebesa na zemlji. Radovedni ljudje, ki so zjali v to ameriško čudo, so se glasno smejali, meni pa se ni ljubilo.

Nato sem hodil po Korzu in občudoval bogate izložbe po oknih, ker sem hotel kupiti lepo darilo za jutrišnji god svoje sestre. A godilo je: «Dragi sin, po dolgih in gorečih molitvah mi je dana milost priti v stil s teboj, da te rešim tvojega nesrečnega, lažnivega prepričanja, da ni posmrtnega življenja. Ta pogubna zaboloda, ki jo z žalostjo prenašam, te tira na pot silnih nesreč na zemlji in grezni muk v svetu duhov. Človek, ki je zaslepljen po čutnosti, pozabi na svojo pravo in večno domovino. Jaz sam sem bil med nevedenči. Toda jaz sem umrl, in ko se je od mojega telesa ločil moj neumrjot jaz, sem mogel še pojmiti svoj novi položaj in premotriti svojo prošlost s posvetljenjem, duhovnim očesom. Kakšno obširno (Dalje na IV. strani)

Samuel ni nìc odgovoril in si otiral hladen pot, ki mu je stopil na čelo.

— Ali bi mogel vprašati očeta, če želi in je zadovoljen s tem, da bi se pokoril, kar je v pismu rečeno? — je vprašal bankir.

Razlegli so se trije pritrildni udarci v zidu,

nato so duhovi zahtevali temo in tedaj so navzočili vidi nekaj čudnega: sredi mize se je napravila oblačna krogla, ki se je razširila, se nekoliko dvignila, se začela močno svetlikati, ter razsvetila s širokim mesečnim žarkom zvezek papirja in svinčnik, ki je ležal na njem. Pri tej svetlobi so navzoči videli, kako se je svinčnik sam od sebe dvignil in z veliko brzinom stekel po papirju; ko je bila stran popisana, se je list sam od sebe obrnil in zopet začel pisati. Čez nekaj časa je svinčnik legel, svetlikajoč se obrok je izginil in močan udarec je naznani, da je odgovor končan.

S tresotimi se rokami je Samuel nesel k luči

to zagrobno poročilo in naraščajočim razburjenjem prebral:

«Dragi sin, po dolgih in gorečih molitvah mi je dana milost priti v stil s teboj, da te rešim tvojega nesrečnega, lažnivega prepričanja, da ni posmrtnega življenja. Ta pogubna zaboloda, ki jo z žalostjo prenašam, te tira na pot silnih nesreč na zemlji in grezni muk v svetu duhov. Človek, ki je zaslepljen po čutnosti, pozabi na svojo pravo in večno domovino. Jaz sam sem bil med nevedenči. Toda jaz sem umrl, in ko se je od mojega telesa ločil moj neumrjot jaz, sem mogel še pojmiti svoj novi položaj in premotriti svojo prošlost s posvetljenjem, duhovnim očesom. Kakšno obširno

in občudovanja vredno obzorje se je odprlo mojim zadivljenim očem! Kakšni spomini so me obšli!

Razumel se mihrat, kako malenkostno in níčovo je vse, kar se nam na zemlji zdi veliko in imenitno. V raznovrstnih bivanjih, ki nam jih Bog daruje, da preizkušuje naše moči, ljubimo vsakikrat to, kar smo prej prezirali in sovražime to, kar smo prej čisli.

«In uvidel sem, da veliki in edini Vladar vse-

mira ustvarja v svoji neomajni pravičnosti vse

duše enake, ki so prednazačene doseči popol-

nost več ali manj hitro po njih vnemi in dobr

volji. V svetu duhov ni več zaničevanje Juda, ne

nobeni ljudi, ki bi imeli kakšne prednosti; tam

so samo čednostna in grešna bitja.

«Ko sem bil še živ, Samuel, si ti breditko obžaloval, da si se rodil Jud; toda v resnici si bil ta-

krat veliko več, kakor si zdaj. Sedaj si postal

krut, neusmiljen, oderuh iz načela in iz ma-

ščevalnosti izkoricaš ljudsko nesrečo in ne več, da

došči sedanje trpljenje posledica naših prejšnjih

zločinov in da nam Bog daje to telo, da se bori-

mo, razvijamo svoje sile ter se povzdignemo s

tem, da služimo dobremu, a ne za to, da se valja-

mo v materialnih dobrinah. Jaz sam trpm in z

briskim obžalovanjem priznavam, da sem zelo

slabo preživel svoje zadnje življenje izkušenj. V

BORGNA POROČILA

Amsterdam 828.50-838.50, Belgija 285.05-290.50, Francija 81.20-81.70, London 100.85-101.75, New York 20.70%-20.80%, Španija 363.373, Srbija 398.402, Atene 26.50-27.50, Berlin 488.25-498.25, Bukarešta 11.25-12.25, Praga 61.30-61.80, Ogrska 356.50-366.50, Dunaj 288.25-298.25, Zagreb 36.30-36.38.

Uradna cena zlata (5. III.) 400.96; vojvodinskih obveznic 60.80;

katoliških obveznic 60.80;

se mi je blizu tako, kot lam, ko sem pri Oehlerju kupoval nov ovratnik: vse se mi je zdelo prednago. Poldne me je vabilo v gostilno na kosiš. Ker sem bil malodan gotov, da mojega gostitelja iz karavne ne bo blizu, sem izbiral jedila po svoji denarnici. Najbolj pa me je jezilo, da mi je natakar vstil "cappone alessio" (kuhanega kopuna), ki je mehak in okusen, da nikoli kaj takega. Tri sto zlomkov! Potil sem se, ko sem rezal in trgal meso od dolgih kosti. Skrhal sem nož in zvezel vilice, pa se ni izdal: prijet sem kost z roko in jo obiral, da so mi četljiv krčevito pokale. Tri zobotrebce sem porabil, da sem se rešil ostankov žilavega kopuna, ki je bil gotovo le star, invaliden — petelin. Nato sem naročil košček sira, ki je bil še najboljši del mojega kosiša. Račun pa je bil že tak, da bodem moral vsaj pol dneva darsati in pisati, da postavim svoj budžet v ravnosves. Pil sem le osminko vina, ker sem prihranil žejo za teran, ki ga toči ona vdova tam v ulici Milano. Po kosišu si prizgem cigaret in ogledujem mile goste. Pri sosednjem mizi je sedel tuječ, očitno Nemec-Saksonec, kateremu je prijazni Građežan ponujal — oštige. Med njima se je razpredel naslednji vrlo zanimivi razgovor:

— «Was ist das — hoštrige?»

— «Bitte schön, oštige ser viel, viel gute Sack (Sache) — Macken auf oštige, ein poco limon und — slums viel gute Sack in panza!»

Pogodila sta se za pol tucata po pol lire ena. Građežan mu jih lepo odpre in pripravi z limono na krožniku, pa gre zopet naprej med mizami. Nemec še gotovo ni jedel oštig, pa se je začel daviti z njimi, Ze po prvi zakriči ves bled in prepaden: «Kellner, rasch ein Bier!» Ko splakne oštiga, se moško loti druge, katero splavlji s pivom pod streho. A treto se je zopet davil in klical: «Rasch einen recht heissen Käffee und ein Gläschen Kognak! — Komaj popije požirek črnca s konjakom, si zatisne s prtičem usta in zbeži, kar so ga noge nesle... Zato, popotnik, ne kupuj oštiga, ako jih ne znaš jesti!

Popoldne je bilo dokaj prijetno: toran v ulici Milano je bil izborn, gg. glavni urednik in upravitelj sta bila še nekanar prijazna, pa sem se zadovoljno odpeljal do Barkovlja in od zadnje postaje peš proti Miramaru, kjer je bilo vse tako lepo kot sem to že v uvodu povedal. Ali pri "obilnih" opravkih sem bil čisto pozabil na godovino darila in v Barkovljah gotovo ne najdem nič primernega. «Pa že naredimo, da bo pravil sem se tačlazi. Z vlagom št. 4337. sem se vrnil ob 19.20. V dolgem vlagu najdem dobrega gospoda St. in dr. B.-a. Prav prijetna vožnja je bila in mnogo tega smo si povedali. Žal mi je še danes, da nisem načel pogovora o tem, kako je bil dr. B. v VII. gimnaziju. »Zupan šolske občine. O tem po drugikrat.

Pred odhodom vlaka še vedno nisem imel darila za svojo sestro. Na srčo sem videl dečka, ki je ponujal lepe, zrele, sočne — pomaranče. Najlepšo in največjo sem izbral ter plačal celo liro za njo. Da me ne zmoti izkušnjava in poseljivost po sadu, sem se takoj ob prihodu pod domači krov odkrijal darila in čestitke. Dejal sem: «Ljuba sestra, jutri je Tvoj veseli god. Sprejmi od mene te žlahnti sad v znameno moje bratovske ljubezni! Vrheta Ti podam svojo junaska desnico. Pomisl, da si še enega samega prsta ne bi dal odrezati za 5000 lir, zdaj pa računaj, koliko je vredna celo roka in kako dragoceno je moje darilo! Ni pa izključeno, da dobiš za Novo leto kaj boljšega, aka nakažejo dotlej vojno od škodnino! — Razume se, da je bila dobra sestra do solz ginjenja.

— i —

Znanost in umetnost

O starosti Solnca

Pred mescem dni smo pisali na tem mestu o starosti Zemlje in smo ugotovili, da je po vsej verjetnosti preteklo od časa, ko se je začela tvoriti trda skorja na Zemlji, okoli 1600 milijonov let. Ker je po Kantovi in po Laplaceovi teoriji Zemlja otrok Solnca, bo gotovo mikalo čitatelje izvedeti, pa koliko se čeni starost očeta Solnca.

Naravno, da odpovejo vse metode, ki smo jih zadnjič omenili glede Zemlje, v bistvu samem pa ne bo veliko razlike, ker predpostavljamo, da veljajo tudi na Solncu isti prirodni zakoni kakor na Zemlji.

Solnce izžaruje, kakor znano, stalno ogromno množino energije v obliki topločin in svetlobnih žarkov. Tako prejema vsak kvadratni centimeter na površju Zemlje vsako sekundo povprečno po dve gramski kaloriji, torej toliko toplote, da bi z njo lahko segreli dva grama vode za eno stopnjo. Velika je torej množina energije, ki jo posilja Solnce na Zemljo, toda energija je le neznaten del vse energije, ki jo izžaruje Solnce na vse strani. Z njo bi lahko segrevali vsako sekundo 10.000.000.000.000.000 (t. j. deset trilijonov) ton vode po 1000 kilogramov za 100 stopinj. Ako bi bila vsa masa Zemlje le voda,

kakor je vsej v velikem delu na površju, bi se s toploto, ki jo oddaja Solnce, v manj nego deset minut segrela od ledišča do vrelišča.

Svoječasno smo v «Edinosti» že pisali, odkod lahko izvira ta ogromna množina toplote.

Ako bi bilo Solnce nekdaj močno segreto in bi se od tedaj le ohlajalo, ne da bi na katerikoli način sproti nastajala toplota, bi bilo njegovo življenje, dokaj kratko; v poteku nekaj tisočletij bi populacija ugashnila.

Nič daljše, da celo krajše bi bilo njegovo življenje, aki bi izvirala njegova toplota od povojen gorenja. Kajti tudi aki bi bilo Solnce iz najboljšega premoga, bi ta zaledel k večjemu za 2000 let.

Bolj izdatna bi bila razlaga, da izvira toplota na Solncu od padca ogromnega števila utrinkov (meteoritov) na njega površje, toda ta razlaga je že radi tega neverjetna, ker bi sicer tudi na Zemlji neprestano deževalo meteoritov, kar pa se v resnici ne dogaja, o čemer pričajo že naše nepoškodovane bucite.

Najbolj verjetna je vsekakor teorija, po kateri se Solnce polagoma krči, kar je po fizikalnih zakonih nujno združeno s postankom toplotne. Tako bi se da ugotoviti starost Solnca od 12 do 25 milijonov let.

Ker pa bi bil tudi po tej razlagi oče veliko mlajši od hčerke, so pritegnili na pomoč radioaktivne snovi. Toda pozorni nam pojavi radioaktivnosti ne bi zadostovali za popolno razlagovo izvora solnčne toplotne. Ni sicer izključeno, da v razvojni fazi, v kateri se nahaja Solnce, razpadajo tudi druge snovi, morda celo v večji meri kakor radij in njegovi sorodniki, toda manjka nam vsak dokaz za to trajalo.

Zitna tržišča so pri nas nestalna. Povod temu je nepredvidljivo predvajanje lire. Cene pšenice za avgust so se v prejšnjem tednu izvravale z današnjimi.

Koruzna. — Argentinska uradna poročila enijo koruzno letino nekoliko slabše od prejšnjih. Tendenca je bila koncem tedna čvrstejša. Veliike množine romunske koruze so bile prodane cif Hamburg na bazi 134 sh za tono. Zdi se, da smo v preteklem tednu dosegli pri nas najniže cene. Edini vzrok, ki bi znal vplivali na razvoj cen, je bil napredovanje lire. Pri sklepanju terminskih kupčij pa je kljub temu potrebna največja predvidnost. Trgovci bi ne smeli zupati vsakemu človeku, ki ga prividi. Letošnje izkušnje potujejo moje mnenje. Opažam še vedno, da različni agenti, za katere se ne ve, odkod so se vzeli «farboj», naše naivne trgovce in jim sviljujejo korupo po za 2-3 lire višjih cenah.

Lec. — Mila zima je prinesla našim domačim lesnim trgovcem prvo razočaranje, kejti precej velike zaloge drvi so jim ostale nerazprodane doma. Kupci v ostalem lesu nazadajo od dneva do dneva. O tem se prepričamo, da napravimo majhen izprehod po naših najvažnejših tovorih postajah kač na pr. Postojna, Ajdovščina, Trnovo-Bistrica, Sv. Lucija in Podbrdo. Najpoglavitnejša vzroka začaja v lesni kupčiji sta stalno napredovanje lire in pa inozemska konkurenca, ki dovoljuje uvozni kom starih pokrajin po večmesečne kreditne, česar večina naših trgovcev ne zmore več. K vsemu temu je treba se dodati, da so pri nas produkcijski stroški še neverjetno visoki. Na kako izboljšanje današnjih prilik ne smemo zaenkrat upati, kajti gradbena delavnost ne bo tako kmalu zavzel dimenzij iz prejšnjih let.

Zivina. — Cene vprežne živine so se radi pomladanske potrebe na poljih ustalile. Ne more se pa tega reči o klavni živini, katere cene silijo radi inozemske konkurence še vedno navzdol.

Vino. — Povpraševanje je prav nezadno. Ako pogledaš naše vinarne kraje, opaziš tam vsake kvatve kakega zunanjega gostilničarja z lahkim vozičkom. Sicer se pa ne smemo čuditi temu pojavu, kajti goriške vinske tvrdke ponujajo navadno vino italijanskega izvora po L 1.70-1.80, cena, na katero naši viničar ne more zaenkrat pristati. Na živahnost kupčije v poletnem času ne se smemo zanataši, kajti veletrgovina se bo tudi tedaj prilagodila napredovanju lire, dejstvo, na katero naš kmet prav malo misli.

F. C.

nje pa naravnou ni moglo trajati dolgo. Radi tega ne bo prenizko cenjeno, aki klepamo, da je doba od dneva, ko se je Zemlja odtrgala od Solnca, do časa, ko se je začela tvoriti skorja na njej, enako dolga kakor doba od tega časa do danes. Celotna starost Zemlje bi značala potemško 3000 milijonov let.

Po mnenju znanega berlinskega fizika in kemika Nernsta pa se je morala Zemlja odtrgati od Solnca v njega prvi mladostni dobi, ko je bilo Solnce še velikanska meglena krogla, in da ne more biti Solnce veliko starejše od Zemlje. Najbolj verjetno število za starost Solnca bi bila 10.000 milijonov let.

Toda tudi ostale zvezde, ki se svetijo na nebuh, ne morejo biti veliko starejše. Po vsej verjetnosti se ziblje tudi njih starost med 10.000 in 100.000 milijonov let.

L. Č.

Gospodarstvo

TRŽNI POLOŽAJ.

Pšenica. — Mednarodni poljedeljski urad v Rimu ceni izvozne količine pšenice iz tekoče kampanje na 245 milijonov q. Od tega odпадne na Kanado 88 milijonov, Argentino 49, Zedinjeno državo 46, Avstralijo 36, Indijo 2, na Rusijo obnovljene in še nekatere druge države 24 milijonov q.

Potrebe vseh uvoznih držav se ceni na 210 milijonov q. Na ta način se sme računati s prebitkom 35 milijonov q, ki je za spoznanje večji nego lansk.

Cene mednarodnih tržišč so pa brez ozira na gornja dejstva čvrste. Tovori iz prekomorskih držav so še vedno neizmerno visoki. Na drugi strani pa je treba priznati, da prihajajo parniki večnamensko razprodani v evropska in druga pristanišča. Ni mogoče zaenkrat predvidevati, kako dolgo bo to trajalo.

Modra galica.

Angleške modre galice smo letos dobili le manjšo količino, katera nam dospe koncem tega tedna.

Nemška galica znamko Johannishal je na potu in jo pričakujemo vsak čas.

Tržaška kmetijska družba v Trstu ul. Torre bianca 19 in Raffineria 7

EDINOST.

ČEBELARSKE POTREBŠCINE
Satnice iz naravnega vasek, katero zamenjam tudi za vasek, tržnico za med, izpotovljene A. — 2. panje, vaskovrsne čebelarske cedre in prizemje, ter vse kovinske dele za A. — 2. panje. Na željo dopoljimo tudi cenik.

SEMEŠKA AJDA

Sprejemamo naročila za semensko ajdo. Vsak naročnik naj navede katero vrsto aježi želi; črno Štajersko, ali sivo francosko.

KOSE ZNAMKE «MERKUR»

Zadržanje in prepodajalce, kateri potrebujejo večjo število kos «Merkur», vabimo, da prijavijo množice, ki je bilo potrebno.

Tržaška kmetijska družba v Trstu ul. Torre bianca 19 in Raffineria 7
Telefon 44-39.

SEMENSKI KROMPIR

MLEKARSKA ZADRUGA V TRNOVEM, ki je prejela zadnje dni nekaj vagonov semenskega krompirja «Oneida» iz Jugoslavije, je pripravljena odstopiti dokler zaloge traža okoliškim zadrgam in kmetovalcem potrebljeno množino in izključno se-mensko uporabo.

ZVEPLIO IN MODRA GALICA

Prva podljivje žvepla nam je dosegla.

Vsem naročnikom smo naročeno količino odstopali po njihovi želi in navedenih. Naročnike, kateri so naročili prestiti blago v skladisih, vabimo, da ga čim preje dvignejo.

Tržaška kmetijska družba je na ročila letos najboljšo vrsto žvepla čistoto 99 do 99,9% čistote znamke Trezza, in sicer: Ventilato Treza, I. Extra Trezza in pomešano s 3% modre galice.

Ponavljamo, da je žveplo Trezza ena najboljših vrst žvepla, zato ne dajte se varati z nakupovanjem cenejšega blaga, ki je manj vredno in le na videzno ceneje.

Modra galica

Angleške modre galice smo letos dobili le manjšo količino, katera nam dospe koncem tega tedna.

Nemška galica znamko Johannishal je na potu in jo pričakujemo vsak čas.

Tržaška kmetijska družba v Trstu ul. Torre bianca 19 in Raffineria 7

Zitna tržišča so pri nas nestalna.

Povod temu je nepredvidljivo predvajanje lire. Cene pšenice za avgust so se v prejšnjem tednu izvravale z današnjimi.

RAZNE ZANIMIVOSTI

Novo sredstvo zoper revmatizmom

V zadnji številki «Dunajskega medicinskega tednika» počita bivši ravnatelj dunajske državne cepilnice dvorni svetnik dr. Gustav Paul o velikih uspehih, ki jih je dosegel z nekim novim cepivom, ki ga je sam krstil s «Cutivaccinom Paul». In sicer v več sto slučajih protina revmatizmu, ishiasu in podobnih neuralgičnih bolezni.

Bogati maček

V Long-Beach-u (Severna Amerika) je umrla gospodična Elizabeta Lynch. V svoji oporoki je zapustila svojo zavarovalno polico in svoje premoženje v vrednosti več tisoč dolarjev svojemu ljubljenčku, petletnemu mačku Kitty-Boy-u. Hiša v Long-Beach-u se prepusti našem načinu obrazovanja, tako da se zaveže, da bo skrbel za mačka do njegove smrti. Takega mačka bi menda rad imel vsak mož.

Radi bede

V Havani, glavnem mestu republike in otoka Kube, se je pred enim tednom ustrelil poljedeljski Juertas, ki je bil nekaj najbogatejši mož v Havani. S pridnostjo in vztrajnostjo si je mož znal pridobiti iz načina ogromno premoženje. V zadnjem času je pa imel smolo, sreča ga je bila zapuščila in sel je prestopil v smrt, dasi mu je ostalo še šest milijonov dolarjev nedotaknjene kapitala, ker v takih bedi ni hotel več dalje živeti.

Ni se ji posrečilo

Neka gospa, A. Kasha, v Londonu se je naveličala življenju. Toda v smrt ni hotela po običajni poti. Strel, skok v vodo, vrv, vse to se ji je dozdevalo preobčajno, prenavadno. Zahelela si je originalne smrti in šiniha, ki je tudi lepa misel v glavo. Imela je doma vse polno aspirinovih tablet, ki jih